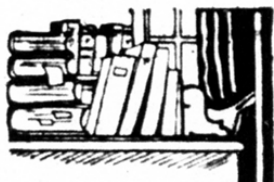

LITTERATUR

Dikt med Dedikation

GUNNAR EKELOF:
Dedikation.
Bonniers. Kr. 3 25

Den svenske surrealisten Gunnar Ekelöf har gett ut en ny diktsamling. "Dedikation" på Bonniers förlag. Dedikation heter den första dikten och med dedikation äro de flesta dikterna försedda. "Till den och den, till det och det, till en oorganiserad godhet... Med hat till den förkrossande allmänna dumheten" dedicerar Ekelöf sin bok. Vad han syftar på med oorganiserad godhet får man gissa sig till, hatet till dumheten täcker bättre vad man tror sig veta om herr Ekelöfs avsikter. I samma introduktion står det vidare: "För att tvinga förnuftet att inse sitt vanvett". För den i surrealistiska mysterier oinvigde som tror sig äga en smula förnuft ter det sig ofta som om det vore någon annans vanvett han insåg, han skulle tro det vore skaldens om han icke strax förut läst ett ganska förnuftigt uttalande av denne i en tidskrift. Detta är förstås reaktionärt men det är givetvis svårt att bedöma något som vädjar intellektet förbi. Ekelöf vädjar ju i vanliga fall direkt till det emotionella livet.

Estetiskt sett är Ekelöfs dikt ofta

mycket tilltalande. Vissa dikter i "Dedikation" äro präglade av ett lyriskt sinnelag och utformade med mjuk konstnärshand. I avsnittet Förnyelse är versen nästan klassisk och samtidigt både begriplig och njutbar. "Sång i febermörkret" är briljant i sin suggestivitet och den lilla "Sång" stark i sin knapphet. En viss fantastisk flykt öfver "Fågeljakt" och "Sång för att leva bättre" undgå ej att tjusa. Medan däremot dikter som denna:

"Ett öga rullar utåt golvet, jag vrider mig inåt.
Dörren är stängda läppar, lövet är tungt att bära.
Sakta växer hår och naglar in i tystnaden.
Dörrens läppar är stängda för omvända värden etc."

och rader som "Duvgrodan vaknar med vingarna under den tama vallmon i går" komma en att tänka på kejsarens nya kläder. De äro väl också tillkomna mest pour épater les bourgeois.

Ekelöf handskas med ord som med färg. Han slänger dem stundom på papperet som en målare slänger bjärta färgklickar, ledd av sin ohämmade ingivelse. I "Dedikation" tycker man sig här och var spåra en viss tendens att arbeta med av intellektet något hämnad ingivelse. Ekelöf har otvivelaktigt en stark lyrisk begåvning och kanske surrealismen blir tröttsam i längden?

S. B. W.